

Od redakcji

Ks. Stanisław Skobel

Festiwal KNS a miejsce świeckich w Kościele

Festiwal KNS a miejsce świeckich w Kościele

Ks. Stanisław Skobel¹

Ostatni w 2018 r. numer naszego pisma ukazuje się w ważnym dla chrześcijanina okresie świąt Bożego Narodzenia. Można by z całą pewnością powiedzieć, że tajemnica wcielenia stanowi niejako klamrę spinającą tę nową historię ludzkości. Tak to się wszystko na nowo zaczęło. Z faktu przyjścia na świat Boga-Człowieka, Jezusa Chrystusa, wynikają także wszelkie rozważania, jakie zamieszczamy w naszym piśmie. Społeczności ludzkie, małe i duże mają przybierać swoje kształty według nieodścigniętego wzoru ludzkiej wspólnoty, jaki On nam jako Kościołowi zostawił. Oczywiście można by tutaj wnosić, że jest to model ideału, który człowiek nie zawsze potrafi zbudować, podkreślić jednak trzeba, że jest to także cel, do którego na tej ziemi trzeba nam zmierzać.

Nauka społeczna Kościoła chce być swoistym wkładem jaki Kościół pragnienie wnieść w życie współczesnych społeczeństw, nawet jeśli są to społeczności czasowe i podlegające zmianom, a nie definitywne i jakoś na swój sposób niezmiennie. Wierzymy bowiem, że Jezus po zostawił swoje wskazania także po to, żeby człowiek mógł żyć dobrze i szczęśliwie już tu na ziemi, a nie dopiero po tamtej stronie życia. Warto wsłuchiwać się w Jego głos, nie tylko w porządku wiary, ale i na wszelkich ludzkich naszymu życia płaszczyznach.

W oddawanym do rąk Czytelnika numerze zestawiamy dwie pozornie tylko różne czy odległe od siebie kwestie. Pierwszą stanowią organizowane przy współudziale naszego pisma Festiwale Nauki Społecznej Kościoła, od

dwóch lat w Polsce, a od ośmiu już lat w Weronie we Włoszech. Wydaje się, że warto choćby w jakiś skrótowy sposób zapoznać się z treściami, które były przedmiotem debat na obydwu z nich. Festiwale gromadzą we wspólnoty osoby nie tylko zainteresowane tą problematyką, ale przede wszystkim zaangażowane czynnie w budowanie i doskonalenie ludzkich społeczności. Pierwsza część czwartego tegorocznego numeru jest poświęcona tej właśnie tematyce. Polski Festiwal został zatytułowany: *Obywatel – polityk – przedsiębiorca. Między partykularyzmem a dobrem wspólnym*.

W czasie dwóch festiwalowych debat panelowych z udziałem przedstawicieli z Włoch poszukiwano możliwości tworzenia dobra wspólnego na różnych płaszczyznach życia społecznego. Pierwsza z debat eksperckich została zatytułowana: *Patria czy partia?* – dylemat współczesnego państwa i pogłębiała kwestie zagubionych nieco wartości w szeroko rozumianym życiu społecznym, a zwłaszcza w polityce, w której w duchu walki o elektorat łatwo zagubić to, co najważniejsze – wartości prawdziwie ludzkie, a tym bardziej ich chrześcijańską postać. Druga debata: *Patriotyzm gospodarczy – egoizm czy realizacja dobra wspólnego?* przeniosła refleksję uczestników festiwalu na płaszczyznę życia gospodarczego i szeroko rozumianej ekonomii, która bez przestrzegania zasad moralnych może prowadzić do bardzo złych rozwiązań i podejmowania szkodliwych decyzji.

Pierwsza część świątecznego numeru w zarysie oddaje ducha drugiej edycji polskiego Festiwalu Katolickiej Nauki Społecznej zorganizowanego w październiku 2018 r. w Warszawie. Składają się na nią teksty wygłoszone podczas festiwalowych dni, a zamyka ją krótka analiza tegorocznego już 8 Festival della Dottrina Sociale della Chiesa mającego miejsce w listopadzie w Weronie we Włoszech.

Drugim ważnym tematem obecnego numeru „Społeczeństwa” jest kwestia miejsca świeckich w Kościele, związana z przypadającą 30 grudnia 2018 r. trzydziestą rocznicą posynodalnej adhortacji Jana Pawła II *Christi-*

fideles laici. O powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie, poświęconej w całości temu ważnemu i ciągle aktualnemu, także u nas zagadnieniu. Przy okazji tej okrągłej rocznicy warto wrócić, w ponad pięćdziesiąt lat po Soborze Watykańskim II, do tej ważnej zwłaszcza dzisiaj kwestii naszej odpowiedzialności za Kościół, jego życie i wypełnianie zleconej nam wszystkim przez Chrystusa misji krzewienia wiary, a także przemiany współczesnego świata w duchu Ewangelii. Wydaje się, że w dobie dzisiejszej, ta misja świeckich staje się jak nigdy dotąd priorytetowa, zgodnie ze słowami papieża Franciszka dotyczącymi współczesnej kondycji Kościoła.

Papież Franciszek wprowadza nowe spojrzenie, które można streścić w stwierdzeniu: „zadaniem Kościoła jest wyjście”. Bardzo często podkreślane przez niego słowo: „wyjście”, jest zachętą do rozpoczęcia jakiegoś procesu, jakiegoś działania. Innym słowem kluczem w wypowiedziach papieża o Kościele jest wyraz „ruch” – ruch, który powinien ożywiać Kościół. Ruch ten oddają trzy czasowniki: „iść”, „budować”, „wyznawać”. Pierwszy z nich opisuje wędrowanie w obliczu Boga. Drugi – to wezwanie do budowania na fundamencie, jakim jest Chrystus. Trzeci odnosi się do wyrzeczenia się ducha światowości. Ruch jest potrzebny, ponieważ kiedy nie idziemy, to stajemy. Kościół, jak jego Zbawiciel, jest w drodze, ponieważ jest posłany do tych, którzy się źle mają. Trzeba iść z Chrystusem aż na peryferie – nawołuje papież Franciszek. „Peryferie” to kolejne pojęcie, które zajmuje ważne miejsce w papieskim nauczaniu. A jeśli mówimy o peryferiach, to z całą pewnością w tej drodze Kościoła najbardziej kompetentnymi mogą okazać się świeccy: ci, którzy tam żyją i mogą najskuteczniej pozostawiać za sobą ślady ewangeliczne.

Tak, jak nikt nie zastąpi w Kościele kapłanów, mających zleconą misję sakramentalną, tak nikt nie zastąpi w wypełnianiu ich specyficznej misji świeckich. Ponowne uświadomienie sobie tego faktu w trzydzieści lat od opublikowania adhortacji *Christifideles laici* staje się dla całego Kościoła czymś niezbędnym – tym bardziej koniecz-

nym, im procesy laicyzacyjne postępują coraz szybciej i na coraz większych obszarach. To dlatego i tej rocznicy nie wolno nam pominąć.

Zachęcając do lektury niniejszego numeru „Społeczeństwa” chciałbym na koniec wrócić do przeżywania tajemnicy przyjścia Boga do człowieka w ludzkiej postaci. Żyjemy w czasach dość trudnych, ale każdy czas ma swoje biedy. Jedną z nich dzisiaj są głębokie podziały współczesnych społeczeństw, w tym również naszego społeczeństwa w Polsce, dlatego trzeba nam zawsze na nowo poszukiwać dróg do zjednoczenia. Bóg, przychodzący do człowieka w postaci Dziecięcia wnosi w nasz świat znamię pokoju: najpierw pokoju wewnętrznego wypełniającego ludzkie serca, a potem pokoju między ludźmi promieniującego z chrześcijan jak balsam pomagający zabliznić wszelkie rany. I właśnie tego głębokiego pokoju i radości, które przynosi nam Chrystus, pragnę w imieniu redakcji wszystkim życzyć. Niech nowy 2019 rok będzie dla każdego z nas szansą przeżywania tego, co najlepsze i to w pełnym zjednoczeniu z Bogiem i między sobą wzajemnie.

Przypisy:

¹ Ks. prof. UKSW dr hab. Stanisław Skobel, profesor Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wykładowca teologii moralnej oraz katolickiej nauki społecznej. Współpracuje z wydziałami teologicznymi uniwersytetów w Preszowie (Słowacja) i Cluj-Napoca (Rumunia) oraz z Uniwersyte-tem w Dakarze (Senegal). Redaktor naczelny „Społeczeństwa”.